

POSTANOWIENIE

13 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

na posiedzeniu niejawnym 13 sierpnia 2025 r. w Warszawie
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 24 maja 2022 r., I ACa 262/22,
w sprawie z powództwa A.P. i T.P.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,

**umarza postępowanie kasacyjne wobec cofnięcia skargi
kasacyjnej.**

[M.O.]

Wyrokiem z 24 maja 2022 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku, w sprawie z powództwa A.P. i T.P. przeciwko Bankowi S.A. w W. o zapłatę i ustalenie, na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu z 29 listopada 2021 r., I C 4/21, oddalił apelację (pkt I) oraz zasądził od pozwanej na rzecz powodów kwotę 8100 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego (pkt II).

Skargę kasacyjną od wskazanego wyżej wyroku Sądu drugiej instancji wniosła pozwana, zaskarżając go w całości i wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uchylenie

w całości poprzedzającego go wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Elblągu do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie co do istoty sprawy w sposób wskazany przez pozwaną.

Powodowie złożyli odpowiedź na skargę kasacyjną, w której wnieśli o oddalenie skargi oraz o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości według norm przepisanych wraz z odsetkami za czas od dnia wydania orzeczenia kończącego postępowanie kasacyjne do dnia zapłaty.

Pismem z 27 maja 2025 r. pozwana cofnęła skargę kasacyjną. Odpis tego pisma, zgodnie z oświadczeniem pełnomocnika banku, został wysłany bezpośrednio do pełnomocnika powodów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym, że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona.

Odpowiednie zastosowanie znajduje więc m.in. art. 391 § 2 zd. 1 k.p.c., w świetle którego w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. W odniesieniu do postępowania kasacyjnego oznacza to, że w wypadku cofnięcia skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umarza postępowanie kasacyjne. Takie cofnięcie skargi kasacyjnej miało miejsce w niniejszej sprawie. Podkreślić przy tym należy, że cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową niepodlegającą kontroli sądu (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97; z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16).

Cofnięcie skargi kasacyjnej jest jednocześnie ujemną przesłanką procesową, uzasadniającą umorzenie postępowania kasacyjnego przez Sąd Najwyższy.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

O zwrocie odpowiedniej części uiszczonej przez skarżącą opłaty od skargi kasacyjnej rozstrzygnie sąd, do którego wniesiono tę opłatę (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2023 r., I CSK 5164/22).

[M.O.]

[r.g.]